

UNION SPORTIVE
"SOKOL"
CASABLANCA

162, BOULEVARD MOHAMED V.

ROČNÍK: IV. ČÍSLO: 2

27

SOKOLSKÝ OBŘEŽNÍK

V PAŽI

SÍLU

V SRDCI

SMĚLOST

PRVNÍ SOKOLSKÝ PRAPOR V AFRICE

IV.Ř Á D N Á V A L N Á H R O M A D A
Tělocvičné Jednoty SOKOL v Casablanca

konaná dne 2. března 1957 měla slavnostní ráz, neboť současně bylo provedeno slavnostní rozvinutí prvního sokolského praporu v Africe. Projevem br. R. Huba bylo též vzpomenuo 107 výročí narození našeho presidenta Osvoboditele T. G. Masaryka.

P o ř a d v a l n é h r o m a d y :

1. Proslov br. Huba na téma T/G/M/ jako sokol.
2. Recitaci br. Kinzla "PRAPOR" pře nesl br. Knobloch
3. Předání sokolského praporu br. starostovi
4. Proslov br. starosty a předání praporu do rukou praporečníka br. J. Hoška
5. Sestra Neherová připíná stuhu s heslem "VITRVAŤ A ZVÍTĚZIT". Sestra Finková připjala stuhu kmotry praporu, bratr Šafránek stuhu pařížské Jednoty a bratr Fink stuhu vídeňské župy.
6. recitační pásmo "ŘÍSAHA" PRAPORU" předneslí br. Kinzl, Fink a Knobloch.
7. Proslov bratra Finka.
8. Sokolský slib všech přítomných.
9. Zakončení slavnostního pořadu státní hymnou.
10. Zahájení valné hromady br. Peroutkou.
11. Čtení zápisu.
Zpávy činovníku.
Zpráva revisoru účtu.
Udělení absolutoria odstupujícím výboru.
Volba činovníků pro správní rok 1957.
Volné návrhy.

Nově zvolený výbor Jednoty :

starosta	: J. Peroutka	Vzdělavatel	: J. Slorák
I. místostar.	: R. Hub	Zapisovatel	: Z. Kinzl
II. místostar.	: K. Fink	Pokladník	: J. Hošek
Náčelník	: A. Zambžický	Členové výboru:	J. Finková
Místonáčel.	: K. Hrdlička		A. Šenk
Jednatel			K. Černý
Knihovník	: V. Šafránek	Praporečník	: J. Hošek
Archivář			

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

OOOOOOOOOOOO

OOOO

Proslov br. Karla Finka, u příležitosti rozvinutí sokolského praporu, dne 2. března 1957 v Casablance. /Zhuštěně uvádíme: /

Sestry a bratři!

Dostí dlouho jsme se těšili na tento radostný a dějinný okamžik, na rozvinutí prvního sokolského praporu v Africe.

Za jeho mistrné provedení musíme vřele poděkovati sestřím a bratřím ve Vídni a hlavně řupnímu starostovi br. Weirauchovi, který se o náš prapor zasloužil.

Když 1. června roku 1862, při prvním sokolském cvičení byl rozvinut sokolský prapor v Praze, se nelze domnívat, že ani ten největší sokolský nadšenec a vlastenec by věřil, že bude jednou sokolský prapor na půdě Afriky.

Dnes tato skutečnost je nám důkazem, že československý SOKOL nikdy nezanikne. Dnes stojí pod sokolskými prapory statisíce sester a bratří po celém světě.

Synové a dcery národa, jehož veliká a slavná historie zůstane naší i pokolení příštích chloubou, jako synové a dcery národa, jehož všelidské a sokolské ideály zařazují jej mezi přední národy světa.

Opřeme-li se o tuto skutečnost, zjišťujeme s hrdostí, že Sokolstvo je fyzicky a morálně nejsilnější složkou v zahraničí, která odhodlaně stojí proti utlačovatelům svobody, proti zrádcům vlastního národa a čím surovější nepřítel, tím silnější a silnější je náš odpor.

Všude tam, kde Sokol vyvíjí svoji činnost, je znám nejenom jako organizace tělovýchovná, ale jako c e l e k, který je strážcem politickým, bojovníkem za svobodu a vyznavatelem demokracie.

Demokracie Woodrowa Wilsona, Winstona Churchilla a T.G. Masaryka.

Děkujeme osudu za to, že žijeme v zemi, kde tato demokracie je plně respektována, že volně, svobodně stojíme pod tímto praporem, který je naším symbolem svobody, symbolem ctností a sokolských ideálů, příkazem všech povinností které nám odkázali velcí synové našeho národa a važme si toho, že můžeme svobodně pokračovati v naší sokolské práci, v plnění všech sokolských a vlasteneckých povinností, jak nám je odkázali Dr. Miroslav Tyrš a J. Fügner.

Vznešený ideální úkol Sokolstva v životě národním nechť cele prohlubuje naše nitro a naplňuje naše srdce pevnou nadějí, že brzy bude naše milovaná vlast osvobozena a že neustanem, dokud tento prapor nepoložíme na oltář vlasti.

Dnešní slavnost rozvinutí nám dává příležitost, abychom společně složili našemu praporu SOKOLSKÝ SLIB, bez ohledu na to, že většina nás již tento slib složila, neboť to bude současně PŘÍSAHA.

Přísaha věrnosti! Přísaha pevnosti! Přísaha, že nikdy naší nepřátelé nemohou zvítězit! Přísaha umučeným a popraveným! Přísaha trpícím ve vězeních a koncentračních táborech! Přísaha naší milované vlasti

Nechť vzlétne tato přísaha k srdcím těch věrných doma, kdož jsou s námi spjati, i když jim na každém kroku hrozí nebezpečí komunistického teroru!

Vám drazí doma, Vám, hlavně Vám patří naše přísaha. Věrní zůstaneme.

Slavnostní proslov bratra místostarosty Romana Huba:

Po fanfárách z "Libuse" ujal se slova br. místostarosta Roman Hub, jenž se napřed zabývá světlou postavou presidenta T.G. Masaryka. Z jeho projevu vyjímáme:

"...podívejme se na něj jako na Sokola, Sokola-filosofa, Sokola-politika a Sokola-státníka v jedné osobě. Neboť Masaryk je zářným příkladem této syntézy. Všichni jste jistě nekolikráte čtli Čapkovy "Hovory", čtli jste snad Masarykova díla a vzpomínáte si na jeho projevy a především na jeho život. Nikdy Masaryk jako státník nebyl v rozporu s Masarykem filosofem, nikdy jeho politické názory si neodporovaly s jeho činností státnickou; a vždy se Masaryk shodoval jako filosof, jako státník a jako politik s představou československého sokolství, jakou měli jeho zakladatelé Tyrš a Fügner, v jaké československé sokolstvo žilo a pracovalo ve svobodné republice od roku 1918 do roku 1938 a jakou jsme si uchovali my, českoslovenští sokol-exulanti, v emigraci. Masaryk byl nejen skutečným osvoboditelem naší vlasti, ale také ochráncem její svobody; a především, tak jako československý Sokol, Masaryk byl nadstranickým strážcem národního uvědomění."

Toto důležité přirovnání mezi Masarykem a Sokolem řečník pak podtrhuje těmito slovy: "...Masaryk nebyl nikdy ve vleku stranických doktrín a ačkoliv celý svůj život se zabýval politikou, přece můžeme hrdě říci, že Masaryk byl opravdovým, čistým, prvním Sokolem republiky. Tak jako Sokol Masaryk si neosoboval punc na vlastenectví, ale jeho činy nebyly nikdy v rozporu s jeho slovy. Masaryk byl vlastenec a byl zároveň sokol, a to vyžaduje nesmlouvavou pevnost charakteru; a v tom právě spočívá Masarykova velikost. On neznal dvojjakosti; to někdy zapomínají ti, kdož se jím ohánějí. Tudiž vás prosím, abychom si uvědomili tu stěžejní část jeho odkazu: ten odkaz o přímé páteři, o čistém charakteru, o houževnatém vyznávání pravdy, odkaz pravého československého sokola-vlastence. A tomuto odkazu, sestry a bratři, vždy a za jakýchkoliv pomínek věrní zůstaneme."

A ještě než zakončíme vzpomínku na bratra presidenta Masaryka: Je jedno ponaučení z jeho života, které si hlavně dnes, v době tak

když byla natřena na hnědo a kteří prostě odmítli ji přijmout, když se přebarvila na červeno. A na druhé straně byl názor těch, kteří si jistě uchovali lásku k československé vlasti /o tom jsme ostatně nikdy nepochybovali/, ale jejichž zorný úhel soudnosti zůstal spjatý s poslední vzpomínkou na československou vlast v době, kdy byla svobodná a kdy byla jistě tím zemským rájem. Jenže mezitím světové dějiny pokročily o třicet let a naše Vltava viděla mnoho slz a krve. A československý emigrant, jenž v noci s holýma rukama si klestil cestu přes hranice jda za ideálem svobody, to, sestry a bratři, není ani vandrák ani dobrodruh!

Řečník pak vzpomíná prvních projektů o založení Jednoty a pokračuje: "...A konečně nejvznešenější pohnutka. Znovu se vracím k heslu: V jednotě je síla. Čechoslováci odcházeli do zahraničí z různých politických pohnutek. Ale je potěšitelné, a je to také podstatou naší víry ve vysokou jakost československého charakteru, že když jednou překročili hranice, přestali a přestávají býti /až na několik výjimek/ pouze členy politických stran a zůstávají jedině Čechoslováky. Čechoslováky, jejichž vlastenectví více než kdy jindy je očištěno od maličerných zájmů. A tu československý emigrant, jenž toužil po sdružení se v organizaci celonárodní, vlastenecké a nepolitické, automatickým postupem dostává se k Sokolu, neboť znovu opakují, náš československý Sokol vždy byl a zůstane nepolitickým strážcem národního uvědomění.

A tak jednoho dne, za spolupráce osvědčených bratří sokolů, byla v Maroku založena Tělocvičná Jednota. Po tříletém trvání konáme dnes valnou hromadu, kde si zrekapitulujeme nejen práci za poslední rok, nýbrž vlastně pohlédneme i zpět až do doby našich začátků. Myslím, že se za naši práci nemusíme stydět. Začli jsme s holýma rukama, bez peněz, a měli jsme jenom naše nadšení. Prošli jsme mnohým úskalím, rozpory vnitřními i vnějšími a i osobními, ale dovedli jsme si vždy uchovati pocit naší povinnosti k sokolské rodině a k národu. Naše Jednota vyvíjela činnost houževnatou, korunovanou v posledních měsících založením tělocvičné sekce; a její činnost kulturní a osvětová vydobila si uznání všech ostatních Jednot československého Sokola v zahraničí. Náš Věstník stal se časopisem čteným a žádaným a docházejí nám mnohá slova povzbuzení z celého světa. A tak, sestry a bratři, dnešní valná hromada je také ohodnocením úmorné práce obětavých sester a bratří a je to také příslib, že v příštím správním roce naše úsilí ještě více

vypneme a že náš sokolský štít postavíme ještě výše.

Máme před sebou úkol těžký a vyžadující píle a obětavosti. Věřím, že v řadách našich sester a bratří tyto houževnaté pracovníky máme a že si je budeme dovésti vybrat. Dáváme přednost čistotě charakteru před počtem; raději méně, ale skalní povahy. Máme před sebou ještě dlouhou cestu, která nepotrvá jenom jedno správní období. I když vím, že délka našeho exilu nebude se rovnati době exilu našich přátel ruských, přece jenom musíme plánovati dlouhodobě. Za našim novým praporem půjdeme pevně a nerozborně semknuti po boku všech sokolských Jednot po celém světě. Někteří z nás snad padnou, ale ti ostatní dojdou k cíli. Neboť na konci naší cesty nás čeká nejenom soud dějin, ale především luhy a háje naší drahé československé vlasti. A proto, sestry a bratři, ve jménu Masaryka, Tyrše a Fügnera:

"KUPŘEDU, VYTRVAT A ZVÍTĚZIT !"

000000000000000000

Proslov matky praporu sestry Neherové :

Jedna z nejkrásnějších a nejčistších tradic československých je tradice sokolská. 1. června tohoto roku bude tomu již 95 let co byl rozvinut první sokolský prapor. Sokolské prapory byly vždy symbolem sokolských ctností a sokolské věrnosti. Víím co vytrvalosti, obětavosti, nadšení pro sokolskou myšlenku a lásky k naší vlasti bylo zapotřebí od každého z Vás, abychom mohli býti zúčastněni na dnešní slavnosti. Věřím, sestry a bratři, že ve Vaše sokolské činnosti vytrváte že zvítězíte a že za Vaším praporem budete v dlouhých hustých řadách jednou pochodovat v rozjásané a svobodné Praze a že od Šumavy až k Tatrám zase jásavě znít : "Vzhůru za Sokolským praporem". V upomínku na tento pro Vás památný den připínám na Váš prapor stuhu s heslem : **"VYTRVAT A ZVÍTĚZIT" !**

Tato milá slova jsou nám skutečně povzbuzením v naší další práci pro Sokol a pro národ veškerý. Děkujeme Ti, sestro Neherová.

00000000000000

V Y T R V A M E A Z V Í T Ě Z Í M E ! !

00000000000000

Zpráva vzdělavatele za rok 1956:

TJS v Casablance, pro valnou hromadu dne 2. března 1957

Sestry a bratři !

S radostí vám mohu oznámiti, že naše Jednota od svého založení podala nejobsáhlejší činnost v r. 1956.

V roce to, kdy poměry v Maroku nebyly právě nejpriznivější a kdy jsme se potkali s potížemi se strany některých našich krajanů, kteří nemohou anebo nechtějí pochopiti význam existence Sokola v zahraničí.

To nás nemůže nikterak odraditi. NAOPAK. Tím více se k sobě přimkneme a tím usilovněji budeme státi na svých místech a s hrdostí se budeme hlásiti k naší sokolské rodině, k věrným sestřím a bratrům doma a k silnému Československému Solstvu v zahraničí, který jest rozvětven po celém světě.

oooooooooooooooooooo

Od minulé až po dnešní Valnou hromadu vycházel náš sokolský Oběžník pravidelně každý měsíc, odečteme-li jeden měsíc prázdnin a jeden měsíc zájezdu členů naší jednoty na slet do Vídně.

Obsah této sokolské tribuny byl prodchnut ideály a zásadami sokolskými a byl současně výkazem naší sokolské činnosti.

Dostalo se nám několik pochvalných uznání od jednot a sokolských činovníků. Děkuji všem, kdož se této práce zúčastnili a díky této spolupráce, jsme vydali Oběžníky, které mnohdy měly 15 stránek.

BŘEZEN: Br. Šafránek vydal Sokolské stanovy, které upravil tak, aby se jimi mohla řídit naše Jednota v Casablance.

Založen byl Podpůrný fond. Jednota nechala zhotoviti bratrům A. Schwarzovi a Fr. Pokornému pomníky na jejich hroby.

DUBEN: V měsíci dubnu byl uspořádán společný výlet do Marrakeche.

KVĚTEN: V květnu uvedli jsme v sále "ROI DE LA BIÈRE" MÁJOVÝ VEČER. Na tomto podniku bylo přes 400 návštěvníků, kteří měli možnost sledovati náš program, který obsahoval sokolské písně a vlastenecké recitace. Mezi účastníky bylo mnoho osob různých národností a možno tento podnik pokládati za "událost československého svobodného SOKOLA v Maroku".

Červen-ČERVENEC V měsících červnu a červenci zúčastnili se někteří členové naší jednoty sokolského sletu ve Vídni a současně se zúčastnili všech jednání. Hlavním bodem jednání bylo utvoření jednotného ústředí zahraničního Sokolstva. Zájezd naší delegace na sletové dny do Vídně pokládám za jeden z nejcennějších bodů naší činnosti, neboť důsledek této cesty je také to, že máme svůj první sokolský prapor v Africe a jenom zásluhou sester a bratrů ve Vídni zásluhou starosty župy rakouské br. Weiraucha je dnes toto srdce jednoty mezi námi.

SRPEN: Na mimořádné členské schůzi dala TJS v Casablance podnět k vytvoření jednotného československého zastoupení a bylo konstatováno, že vytvoření jednotného zastoupení je proveditelné, československému celku v Maroku prospěšné a nutné.

ZÁŘÍ: V září byla založena sokolská knihovna.

ŘÍJEN:

28. října den našeho národního svátku, byl velmi důstojně oslaven a sice ve dvou částích.

V první části, 27. října, společně se Sdružením Čechoslováků v klubovním sále "Slavia", kde promluvil krajan Václav Pelnář, naše děti předvedly za vedení krajaneky M. Miklíkové české písně, básně a tanečky a br. Bořek Knolich zrecitoval báseň, která byla věnována maďarským a polským hrdinám.

Druhá část oslav byla vysílána 30ti minutovou relací, kterou upravil br. R. Hub. Tato relace, jež byla mluvena francouzským jazykem, byla dle mého názoru po stránce morální největším přínosem pro náš SOKOL v Maroku. Vysílání oslav 28. října bylo provedeno výlučně členy naší jednoty, neboť Sdružení odmítlo s námi v rozhlase účinkovati a dokonce si nepřálo, abychom se současně, zmínili o existenci 20.letého trvání tohoto Sdružení v Maroku.

Toto rozhodnutí bylo oznámeno na říjnové schůzi Sdružení, kde byli přítomní páncové: Pelnář, Macháček, Řehulka, Pospíšil Koukla a Fiker.

V téže schůzi také bylo rozhodně odmítnuto, aby byl u příležitosti našeho národního svátku rozvinut náš sokolský prapor.

Do této schůze byli za TJS pozváni br. V. Šafránek a K. Fink.

Ani po dlouhém vysvětlování neprosadili jmenovaní bratři, že právě v den našeho národního svátku je zapotřebí prokázatí československé menšině dobrou vůli spolupráce a že tento den je nejdůstojnějším dnem k rozvinutí SOKOLSKÉHO PRAPORU.

LISTOPAD:

V neděli 12 listopadu 1956 byla sloužena slavnostní mše svatá za oběti MAĎARSKÉHO POVSTÁNÍ.

Současně bylo vzpomenu výročí Svobodného Polska.

Kateedrálka "Le SACRE-COEUR setva mohla pojmouti neobyčejnou účast obecnictva. Po skončení mše svatě byly hrány a zpívány národní hymny

MAĎARSKÁ - POLSKÁ a ČESKOSLOVENSKÁ

VÁNOCE

Dalším zábavním podnikem byla Mikulášská zábava na které byla sehraána satirická scéna

"Nebešské historky sv. Mikuláše". První divadelní česká scéna v Maroku byla úspěšně provedena a klubovna "SLAVIA" byla přeplněna.

Dále přicházím k nejvýznamějšímu bodu sokolské činnosti, že zásluhou br. Mirka Koukala, může členstvo 3x v týdnu zúčastniti se cvičení a naučiti se současně sportu "Judo".

A konečně v závěru mé zprávy uvádím, že na Valné hromadě dne 2. března 1957, byl rozvinut první sokolský prapor v Africe, kteréžto slavnosti jste byli dnes přítomni.

" N A Z D A R "

000000000000

Karel Fink.

Sokolská Jednota v Chicagu nám zaslala velice srdečné pozvání na IX. slet Americké obce sokolské konaný dne 28., 29. a 30 června t.r. Požádáme o bližší informace ohledně cestovních vis, ubytování a pod. Snad bude některým našim členům možné pozdraviti Sokolíky v Americe.

000000000000

Čvičitel'ský sbor oblasti nám oznamuje, že bylo zajištěno místo pro letní tábor ve Švýcarsku. Pro mnohé naše členy a přátele v Maroku by to byla krásná příležitost ztráviti příjemnou dovolenou mezi Sokoly z celého světa. V příštím oběžníku uvedeme další podrobnosti.

O T E V Ř E N Ý D O P I S .
Ing. Jaroslav Slorák.

Sdružení Čechoslováků v Maroku
v Casablance.

Nouasseur dne 18/II/57

Žádám zdvořile výbor Sdružení aby vřal laskavě na vědomí, že moje choť a já vystupujeme z Vašeho spolku.

Mnohými členy Sdružení nám bylo dáno jasně a bezkompromisně najevo, že jako uprchlíci a upřimní Sokolové jsme něčím, čímž jest možno opovrhovati a že jest nutno nás z Vašeho středu za každých okolností a jakýmikoliv prostředky odstraniti.

Oficiální pozvání zástupce obchodní delegace komunistické vlády z Československa do našeho středu byla beztaktnost, kterou jsem rozhodně neočekával od krajanů jichž jsem si mylně až do slavnostní valné hromady Sdružení velice vážil. Mnohé části slavnostního projevu pana Pelnáře se v zápětí ukázaly býti lživými frázemi. Výmluva, že pozvání bylo učiněno mylně panem Pospíšile, jako hostinským, se mě zdá slabomyslným pokusem o zbagatelisování skutečnosti a vyhnutí se zodpovědnosti za pozvání soudruha Vlčka. Má láska k matce a otci, kteří byli oloupeni o celoživotní dílo a dnes živoří z nepatrné almužny a balíčků které jim s láskou posílám právě tak jako to činí pro své milé v republice snad každý z Vás, má národní hrđost a má láska k dnes tak zubožené a ztročené vlasti byla zasažena na nejcitlivějším místě.

Demokracie ve které my zde v Maroku žijeme si mnozí z Vás starousedlíků nedovedou vážit ba ani uvědomit a jelikož nemohu nikomu zakazovat styky se svými přáteli, budu se pouze stranit společnosti se kterou nechci míti nic společného.

Za svoji osobu pak mohu s lehkým srdcem prohlásiti, že jsem se nedostavil na slavnost 20ti letého šrvání Sdružení spojenou s "Gratis" obědem, s nějakým zjištným úmyslem, neboť členské příspěvky za dvě osoby po dobu asi 5ti let, podpora spolkové pokladny naší účastí na všech veřejných podnikách Sdružení a konečně částka 1.000 Frs již jsem přispěl na můj nedokončený oběd to jasně dokazují. Toto vše se ale nemůže říct o mnohých..... bohužel starousedlících a jejich známých.

Dnes už mě ani nezajímá vysvětlení proč výbor nesvolal mimořádnou valnou hromadu která byla žádaná patřičným počtem členů Sdružení a nebo jakým právem může některý člen výboru podati návrh na vyloučení druhého, řádně zvoleného člena výboru a tento návrh jest odhlasován/krajan J. Peroutka zbaven funkce člena výboru neboť na slavnostní valné hromadě veřejně vystoupil proti přítomnosti p. Vlčka/. Podle stanov se tak může státi pouze na mimořádné valné hromadě za souhlasu většiny členů/ Má snad výbor strach ukázati veřejně nezodpovědné jednání vůči ostatním členům Sdružení ?

Škoda, veliká škoda, že se tohle musilo stát. Je mi to velice líto právě jako mnohým jiným, kteří jsme se Vám snažili porozumět a hledali jsme cestičky které by nás svedly ku krajské a vlastenecké spolupráci, jež jest bohužel mnohými inteligentními starousedlíky jinak pochopována.

S p o r t o v n í h l í d k a .

Státní Úřad Statistický=Plánovací, Druhá Pětiletka a Čsl. sportovci.

Tak jako ve všem, tak i ve sportu Sjednocené komunistické Tělo- výchově byl předepsán sportovní plán, vypracovaný Státním Úřadem Statistickým a Plánovacím, zapadající do Druhé Pětiletky.

Melbourne 1956

Československá sportovní výprava odjížděla do Melbourne s pře- svědčením, že dobude velkého vítězství a že toto bude daleko větší než v Helsinkách 1952. Státní Úřad Statistický a Plánovací přesně vypočetl, že Českoslovenští sportovci získají :

Muži : 4 + 5 zlatých medailí

Ženy : 2 + 3 zlaté medaile

Vybraní sportovci připadající v úvahu pro Olympiádu, byli sou- středěni do zvláště připravených sportovních středisek, kde v klidu, blahobytu a pohodlí se pečlivě několik měsíců připravovali na den, kdy ten neb onen atlet bude stát na vítězném stupínku, v ruce zlatou medaili a stadionem bude zaznívati Československá hymna.

Bohužel tato radost nebyla Komunistické Sjednocené Tělovýchově a Čsl. sportovcům dopřána = pozor = vždy jen pravdu; Ano, stalo se tak, ale jen jedenkrát. Místo 8 předepsaných zlatých medailí, je jen 1 a to k velké nespokojenosti jak úředních činitelů, sportovních fanoušků, tak i samotných závodníků.

Veškerá námaha, zklamání a hlavně zbytečné výlohy, které jdou do několika milionů, to je konečný výsledek dosažený v první etapě předepsaného plánu.

Moskva 1957

Tak jako atleti odjížděli do Melbourne v naději, tak i Česko- Slovenští hokeysté odjížděli do Moskvy s přesvědčením, že získají titul mistra světa, ale jen v nejhorším případě, že přivezou do Prahy titul mistra Evropy.

Ještě nikdy v dějinách hockeje nemělo Čsl. tak slabé národní mužstvo jako právě nyní. Čechoslováci = nejsilnější světová velmoc hockeyová = již patří minulosti. Jen v řeči naše vzpomínky zalét- nou na zpět a v myslí nám vyvstanou mistr. světa ve Francii, Švédsku, Švýcarsku, v Praze, kdy nezapomenutelní hráči : Řezáč, Peka, Šroubek, Pušbauer, Tožička, Koželuh, Loos, Hromádka, Maleček a z mladší generace : Ing. Modrý, Jarkovský, Old. Zábrodský, Pokorný, Dr. Sláma, Troubílek, Němec, Ctibor, Muler, Konopásek, Troják, Rozínák, Matouš, Drobný a jiní to byli, kteří udivovali celý sportovní svět svým vystupováním, svoji inte- ligenční, chytrou a rychlou hrou, která v sobě měla tolik jednodu- chosti, volnosti a osobní iniciativy. Srdce se jen smálo, když naši hoši nastupovali, každý na nich viděl radost, jistotu, volnost a když Zimním stadionem se neslo nám všem to známé : deset, deset, od této chvíle se teprve rozjel Čsl. hokejový stroj, po deseti přišlo dvacet a někdy i více.

Pryč jsou již tyto radostné chvíle a dnes Zimní stadion je klidný a kolem Štvanice se táhne parféem smutku. Každý ví a zná pravé příčiny tohoto zármutku. Na Čsl. hockey přišlo něco více než sportovní katastrofa : Komunismus, skrytý v Sjednocené Tělovýchově. Dnes Čsl. hráči, nejen že nemají a nedosahují těch kvalit a výkonů jako mužstvo za svobodné éry Čsl. republiky, ale navíc jsou duševně, morálně deprimováni, nejsou pány své sportovní vůle, jejich osoba a celé jejich Já je deptáno stálými novými stranickými ideami a komunistickým materialem.

Čsl. kom. sportovní vedoucí přiznávají, že nynější národní hokejové mužstvo je daleko od výkonů dřívějšího buržoásního národního mužstva, ale ihned dodávají, že není vina hráčů, nýbrž zastaralého dřívějšího sportovního systému, jeho taktiky, způsobu tréninků, nedostatku ukázněnosti a v poslední době pak velký počet primadon.

Jak je vidno tito páni úplně nezapoměli na minulost dřívějšího národ. mužstva, ale právě naopak jsou si velmi dobře vědomi toho, že tento zastaralý, buržoásní sportovní systém / jak oni stále prohlašují / to byl, který nejvíce proslavil jméno ČSR. Plně věřím tomu, že Čsl. sportovní vedoucí se rádi k tomuto " zastaralému " systému vrátily, nebyti nuceni šířiti ideu komunismu.

Touto komunistickou ideou je jasně dokázáno; že ČSR, které si vydobylo jedno z prvních míst ve světovém hokejovém koncertě je nyní definitivně pohřbeno.

Mistrovství světa v Moskvě, jasně ukázalo, že mé protikomunistické vývody jsou správné a výsledek Československých hokejistů to plně potvrdil:

1. Švédsko: 13 bodů /mistr světa/	5. Vých. Německo 6 bodů
2. URSS : 12 " /mistr Evropy/	6. Polsko 4 "
3. ČSR : 11 "	7. Rakousko 1 "
4. Finsko : 8 "	8. Japonsko 1 "

Neúčastí Kanady, USA, Švýcarska a Záp. Německa / tyto státy odmítnuly se zúčastniti tohoto mistrovství světa / Československo obsadilo 3 místo, které jim plně náleží.

Některé výsledky Čsl. národního mužstva :

ČSR : URSS	ČSR : Švédsko	ČSR : Finsko	ČSR : Vých. Německo
2:2	0:2	3:0	15:1

Švédsko 1958

Nechci se mnoho rozepisovati o Československé kopané, neboť každý z Vás ví, že již po několik let Československý fotbal není tím, čím býval. Vinu na tomto poklesu má jen a jen režim komunistický.

Československé národní mužstvo si osvojilo WM systém, ale i nadále

praktikuje „ Českou uličku “, která ve WM systému má mít málo místa. Čsl. hráčům schází rychlý start na míč, pohyblivost, střelecká pohotovost, kolektivní hra v rámci WM systému a hlavně ppak rychlost, která je nejučinější zbraní moderního fotbalu.

Národní Československé fotbalové mužstvo po posledním neslavném zájezdě do Jižní Ameriky a i jiné dosažené výsledky, dávají slabé naděje na čestné umístění na mistrovství světa 1958.

Jen zásadní změna ve vedení Sjednocené Tělovýchovy : Odpoutání od komunistického / politického / vlivu, může přivést Česko = Slovenský fotbal tam, kde býval za dob : Pláničky, Sobotky, Puče, Čtyřokého, Nejedlého, Říhy, Krčila, Kádi, Daučíka a jiných.

Jsem z těch, který si nepřál a nepřeje vítězství Sjednocené Tělovýchovy to proto, že čím více úspěchů Čsl. sport dosáhne, tím prudší proud vědy na komunistickou propagandu, která pak těchto úspěchů používá k tomu, by stále z důrazňovala a světu připomínala, že jen pod vedením komunistické strany Sjednocená Tělovýchova dosahuje výsledků, kterých za dob špatné Masarykovy republiky nikdy nebylo dosaženo. I když všichni víme, že je to nepravda, přesto z této vylhané propagandy by mohlo něco zustati, co by snad neinformované kruhy přivedlo tam, kam si komunismus přeje: Jim věriti.

Jsem jako činný sportovec, dovedu si plně představit radost toho neb onoho Čsl. sportovce při dosažení nějakého úspěchu a jsem dalek toho, bych jim tento nepřál. Víím velmi dobře, že 3/4 Čsl. sportovců nepřeje komunismu, s ním nesouhlasí, ale přesto ONI jsou to, kteří svými dosaženými úspěchy dávají propagační materiál do rukou komunistických činitelů.

Tyto důvody mne a jistě nepřeháním, když napíši =nás všechny= vedou k tomu, že si nepřejí = nepřejeme =, aby Čsl. sportovec pokud trpí pod rudým režimem, dosáhl vůbec nějakých úspěchů.

Dosažené výsledky v rámci Druhé Pětiletky, donutí Státní Úřad Statistický a Plánovací k tomu, by přepracoval sportovní plán a aby již dnes studoval číslice a o/o, neb čas kvapí a Moskva, Švédsko, Řím se brzy ozvou.

Karel Hrdlička.

=====
O D V Š E H O T R O Š K U.

Sestry, bratia, krajanja,

posielám Vám čo najsrdečnejšie pozdravy. Sokolskej Jednote = Casablanca želim do ďalšej jej činnosti hojne zdraru a Vám všetkým pineho zdravia a mnoho nových osobných úspechov.

Terda Daučík.

V Í T Ě Ž E ...

Kopaná.

Itálie : Podle Italského Corriere dello Sport/Rím/
Nejlepší fotbalové mužstvo v Evropě 1956:

1. Maďarsko	4. Itálie
2. Anglie	5. Francie
3. ČSR	6. URSS

Ideální mužstvo:

Yachine/URSS/
Hanappi/Rak./ = Campanal/Špan./
Boszik/Maď./ = Wright/Vel.Br./ = Ocwirk/Rak./
Matthews/V.B./ = Di Stefano/Šp./ = Kopa/Fr./ = Puskas/Maď/
Kolev/Bul/

Španělsko: Španělsko : Švýcarsko 2 : 2

Rakousko : Rakousko : Německo 2 : 3

Maďarsko : Honvedská tragédie skončena. Již jen 5 hráčů odmítlo se vrátiti do Maďarska : Grosics, Puskas, Kocsis, Czibor a Szabo.

Tenis.

Asie Zdálo se již, že tenisová kariéra Jardy Drobného je u konce, ale není tomu tak. Vyhrál mistrovství Asie v jednotlivcích, ve čtyřhře a ve smíšené hře.

Krasobruslařství.

USA : Mistrovství světa /Colorado Springs/
Muži: 1. David Jenkins / Američan /
2. Toni Brown / Američan /
3. Snelling / Kanadan /
Ženy: 1. Carol Heiss / Američanka /
2. Hanna Eigel / Rakušanka /
3. F. Wendl / Rakušanka /

Atletika.

ČSR : Sňatek mezi Olympijskými vítězi = Státní záležitost = Olympijský a světový rekordman v hodu kladivem Amer. Hal. Connolly a Československá rekordmanka v hodu diskem Olga Fikotová mají v úmyslu vstoupiti do stavu manželského. Zápotocký Olgu Fikotovou přemlouval, ale tato trvá na svém daném slibu.

Stolní tenis.

Švédsko : Mistrovství světa: Pohár Swaythling / muži /:
1. Japonsko , 2. Maďarsko, 3. ČSR
Pohár Corbillon / ženy / :
1. Japonsko , 2. Rumunsko, 3. Anglie

EXILE, MOROVÁ RÁNO !

Někdy je den tak odporný a večer tak k nesnesení těžký, že se s nimi nevyrovnáš ani prokletím.

Exil, to jest vl stně peklo samoty. Úvnitř tě zalyká a děsí dříbka. Všemocná bezmocnost, která se zarně vzteká na řetězu, to je exil. Opuštěnost, ať jsi kdokoliv. Vědomí, že jsi ducho doma a tělo v cizině. To je palčivé, zničující peklo a ty se v něm pečš za živa.

Když jsem byl mladý, hrozívali mi, že na mě přijde čert. Když jsem dorůstal, hrozívali mi, že na mě přijde policajt. Lidé z něho dětství, jak jste zohli být tak málo nadáni zlověstností. Čert a policajt jsou anděly proti skutečnosti, která potkala dne a seanou tolik jiných. Jsme to podivný národ, který tak často bojujeme - jedna část za druhou - v exilu. A nikdy nevíme, kdo z nás je na tom lépe, zdali ten doma, pokořovaný a soužčný stálý strachem, anebo ten venku, svobodný, ale sám. Ten svobodný svět jest krásný. Avšak na kolik chvil se nám podaří zapomenout na jeho nešťastnou a zuboženou část ? A na kolik málo chvil se nám podaří zapomenout na sebe samé ? A ke všemu si činíme život tak málo příjemný.

Jsme zvláštní národ. Třídíme se, místo abychom se tříbili. Dleáme na sebe často se ustivou radostí : Hle, jak nás ubývá!

Jdeš parkem, a vidíš pařez. Tu kdysi stával strom.

Ano, ubývá nás. Kráčel jsem již v mnoha pohřebních průvodu. V lechtérém vojenském, v lechtérém občanském. Na vojně zepřel důstojník. O potvoru děně, usoudili pořázení. Na vojně se o artvých neříka jen to dobré. V cizině zepřel exulant. Byl chudý a lékaři s vyvinutým čichem pro zlato, ho nechali umřít dřívě, než bylo třeba. Zepřel exulant a mnozí mu záviděli.

Snad nejsme všichni špatní, ale někdy jsou dny odporné a večery plné jeau. A tu cítíš hnus plnit vzduch v operační síni nemocné Evropy. Jak dlouho ještě, čertí a policajti ?

Snad milovat ? Snad toužit polásce ? Ale lidé se přece jen páří. Ani v parku při měsíčku už není chvíle pro lyriku. Dnes už se pahnám neříkají básně. Dnes už jest konec - nikdo tě nemůže mít rád. Místo meluziny vyje siréna.

Jdeš kolen okna. Jsou za hím kaktusy. Já si pařstuji lásku a svornost za okny s rešedami.

Dnes může být šťastný jenom pes, který musí něco hlídat, hlídat něco proto, protože něco má rád. Mít rád a proto musí hlídat..... Kolikrát jsme se zpronevěřili své lásce, kolikrát jsme litovali?

Snad by nebylo tak těžké být psem. Ale jaký by to byl život, být ke všemu němý v tomto exilu. Mít jen tu psí pokoru v psích očích ? Psí lačnost pochvaly. Ba ani chňapnout po nepoctivé ruče . A přece jsou i tací lidé. Možná, že už ti lépe rozumím, můj pse, který jsi seanou v exilu.

Žijeme jako koňe, kývající hlavami před těžkým nákladem. Kývat, kývat, kývat ! Kývejte hlavami ! Pro kývače je toto století. Kdo se tě, koni, táže, jak těžké jest tvé bříně ? Zavř hlavou koni !

Něbe jest v unoru nízko nad zemí, ale vysoko nad exulanty. Někdy jest den tak odporný a tak k nesnesení těžký, že se sním nevyrovnáš ani prokletím.

A neříkej mi někdo, že jednou bude lépe, že bude lépe po návratu. Je únor a do srdce ano zebe od strachu, aby se mi jednou doma nestýskalo po exilu.

V. SS.

Sestavil a doplnil Karel Fink.

Recitovali bratři: B. Knobloch

K slavnostnímu rozvinutí ~~xxx~~ praporu
2. března 1957 v Casablanca.

Z. Kincl

K. Fink

ooooooooo.....ooooooooo

Na přední stráž, jako prahy skalné,
muž podle muže, podle štítu štít,
zrak pevně upřen v bouřné vlny kalné
k tvé obraně, ó drahá vlasti,
stojí tvých synů pluky pevně sevřeny
a nad hlavou, vln hněvném ve příboji
jim vlaje prapor, bělo červený.

Jen prapor vzůru!
K předu jménem Páně a vzejde slunce,
vojnost z mrákavy,
když každé na vlast namířené ráně
se věrná česká prsa nastaví.

Jen věrně, srdcem k srdci, paží k paži
stůj v svatém boji
českých mužů pluk
a těm, kdož padnou dnes na přední stráž
když bude žehnat vlast
a šťastný vnuk.

Tam kde srdce ku pochodu
tluče píseň za svobodu,
neochabne v boji paž,
tam kde ruka tiskne ruku,
v nepřátelských bouří hluku
neskloní se prapor náš.

Však ještě při druhu stojí tu druh,
Čechy jak vídala sláva,
Volnost-Rovnost-Bratrství tam
kde SOKOL svobodně peruti mává.

Kupředu! Kupředu, krok nikdy zpět,
s rachcetem bubně jak v boj
chodil děd.

Ty rudý ďáble, již blíží se ta pomsta
a zničen bude navždy šílený tvůj das
Jen hlavy vžůru! Za praporem spějme!
Však přijde, bratři, přijde,
přijde jednou čas.

A jako slunce jež se zemí
se snoubí,
tak jasná naše přísaha
a jako blesk jenž do země
se hloubí,
tak silná budiž odvaha.

Ó matko .. naše drahá zem
my děti tvoje, ~~my děti tvoje~~
my ti slibuju,
že ze všech koutů slétneme
se v jedno pole, lví silou
budem bránit dědičná
tvá role.
Jen po vítězství nad zrádci
my v boji ustaneme,
toť naše slavná přísaha:
Věrní, zůstaneme.